

[Knud Lind]

Det viste sig så, da vi kom i udvalget, at det var det selvfølgelig ikke. Derfor synes jeg nok, man burde have holdt sig til lovforslag nr. L 61.

I den anledning vil jeg spørge hr. Kofod-Svendsen, om Kristeligt Folkeparti, hvis lovforslag nr. L 61 bliver nedstemt, svinger over til regeringens lovforslag. Det har jeg hørt forlydender om, og hvis det er rigtigt, er det noget uheldigt. Det er en farisæisk holdning for at blive i det bibelske. Det er i hvert fald ikke i overensstemmelse med, hvad Kristeligt Folkeparti sammen med CD tilkendegiver i bemærkningerne til lovforslag nr. L 61.

Det er svært at spørge, især om fremtiden, men for så vidt angår regeringens lovforslag kan jeg spørge én ting helt klart: Det eneste, man får ud af det, er flere tilskadekomne politimænd, uden at man opnår det, man ønsker. Det vil blive resultatet. Vi har jo set, hvordan politiet for ikke ret lang tid siden blev stenet ud af Christiania.

Jeg synes egentlig, at man burde trække lovforslaget tilbage. Det er hykleri ud over alle grænser, at man ganske kort efter, at man har fremsat et lovforslag om afvikling af Christiania, fremsætter et lovforslag om anvendelse af Christiania, et lovforslag, som i sig selv er uigennemførligt på grund af de uheldige paragraffer, man har fået snørklet sammen. Hvem i alverden tror, at blot fordi disse mennesker blev truet med bøde i henhold til politivedtægten, ville de fjerne deres skure med det samme? Det er ren utopi både fra Venstres og De Konservatives side. At man så narrer sine egne vælgere, er en anden sag. Det må være de to partiers sag. Men vores forhold til de øvrige nordiske lande lider et meget stort knæk ved den utroværdighed, som man lægger for dagen fra disse to partiers side.

Fremskridtspartiet kan gå ind for CD's og Kristeligt Folkepartis forslag. Der er måske nogle små mangler, bl.a. med hensyn til politiet. Men ud over det mener vi stadig væk, det er et fornuftigt forslag, og vi vil stemme for det. Vi kan under ingen omstændigheder gå med til det forslag, som er fremsat af regeringen. Hvis man har hul i en tand og vil undgå rodbehandling, tager man ikke og lægger et stykke sukker derned og lukker sådan nødtørftigt, for så er man helt sikker på, at man skal have rodbehandling. Det er i realiteten det, man gør fra Venstres og De Konservatives side.

Nør Christensen (CD):

Det startede så romantisk, så smukt og så ærbart. Hensigten var så god. Man ville for 17 år siden – næsten 2 årtier – bygge et samfund op på romantiske forestillinger, et såkaldt socialt eksperiment. Da havde man haft sociale eksperimenter på sociale eksperimenter efterfulgt af nye sociale eksperimenter, som så igen blev afløst af nye sociale eksperimenter, som heller ikke blev til noget.

Det er en sørgmodig dag, hvor man skal opleve hæderkronede og hæderlige partier som Det Konservative Folkeparti og Venstre prøve at bevare og lovliggøre. Det er trist, at man er sunket så dybt, og det skyldes alt sammen som sædvanlig kun Det Radikale Venstre. Det var den fejlagtighed, man begik, da man skiftede ud i regeringen. Jeg kan godt forstå, der var nogle ministre, man ville af med, og det var måske i orden. Men da man skiftede rundt i regeringen, begik man fejlagtighederne, for det er lykkedes Det Radikale Venstre at få trynet Venstre og De Konservative på plads. I næste uge ser vi, at det også gælder hastighedsspørgsmålet. Når bare der holdes stædigt ud, bliver man blød i knæene og giver efter. Så hedder det ikke længere, at det hele skal ryddes. Nej, nu må vi sandelig lovliggøre og bevare, og man siger tak til både inden for og uden for murene.

Fru Connie Hedegaard var inde på, at man nu har taget et realistisk skridt, og at vi nu stiller krav til christianitterne. Tænk, vi er begyndt at stille krav til christianitterne! Jamen det er da næsten en uforkammethed, at vi skal stille krav til christianitterne. Det er sandelig blevet op til christianitterne, om det behager dem at være med, om de kunne tænke sig at spille med, de søde små. Det altafgørende ord kommer til sidst fra fru Connie Hedegaard, nemlig at nu er det alvor. Langt om længe efter sytten år blev det alvor også i Det Konservative Folkeparti. Nu skulle de have sat stolen for døren. Goddag, mand. – Økseskaft!

Man taler om byggestop. Undskyld, men jeg må have at vide af forsvarsministeren, om der er en overophedning af økonomien i Christiania, siden man har indført byggestop. Det er altså barnagtigt pjat, og det er mig fuldstændig ubegribeligt, at et flertal i Folketinget kan opføre sig på den måde og tillade, at hvis der er en lille klike, der forstår at holde ud længe nok og er stædigt og indædt nok, så falder man pladask